

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 april 2015
(OR. en)

8138/15

COPEN 93
EUROJUST 76
EJN 33

NOT

från:	Alfonso Dastis, ambassadör och ständig representant vid Spaniens ständiga representation vid Europeiska unionen
av den:	19 mars 2015
till:	Rafael Fernández-Pita y González, generaldirektör vid Europeiska unionens råd
Ärende:	Underrättelser från Spanien avseende olika rambeslut

Herr generaldirektör,

I enlighet med den begäran som inlämnats av Konungariket Spaniens justitieministerium och till följd av antagandet den 20 november av grundlag 23/2014 om ömsesidigt erkännande av straffrättsliga avgöranden i Europeiska unionen, vilken offentliggjordes den 21 november 2014 i nr 282 av *Boletín Oficial del Estado* önskar Spanien göra bifogade uttalanden avseende följande unionsrättsakter:

Rambeslut 2002/584/RIF, rambeslut 2008/909/RIF, rambeslut 2008/947/RIF, rambeslut 2009/829/RIF, direktiv 2011/99/RIF, rambeslut 2003/577/RIF, rambeslut 2006/783/RIF, rambeslut 2005/214/RIF, rambeslut 2008/978/RIF samt rambeslut 2009/299/RIF.

(Artighetsfras)

(sign.) Alfonso Dastis

UTTALANDEN FRÅN KONUNGARIKET SPANIEN MED ANLEDNING AV ANTAGANDET
DEN 20 NOVEMBER AV LAG 23/2014 OM ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV
STRAFFRÄTTSLIGA AVGÖRANDEN I EUROPEISKA UNIONEN.

I. Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna

- I enlighet med artikel 34.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning II i lag 23/2014.
- Enligt artikel 6.3 i rambeslutet ska medlemsstaterna underrätta rådets generalsekretariat om vilken rättslig myndighet som är behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder. Denna bestämmelse har genomförts genom artikel 35 i lag 23/2014, där den domare eller domstol som har handhaft målet anges såsom varande behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder, i den mån som denna typ av order är lämplig, och den nationella höga domstolens (*Audiencia Nacional*) centrala undersökningsdomare anges såsom varande behörig att verkställa en europeisk arresteringsorder. När ordern avser en minderårig, är det den centrala ungdomsdomstolens domare som kommer att vara behörig.
- Enligt artikel 7.1 i rambeslutet får det utses en centralmyndighet. Enligt artikel 6.3 i lag 23/14 ska justitieministeriet utgöra centralmyndigheten, även om den endast utför de uppgifter som anges i artikel 7.1 (inbegripet statistik) och inte dem som anges i artikel 7.2.
- Enligt artikel 25.2 i rambeslutet ska medlemsstaterna underrätta rådets generalsekretariat om utseendet av den myndighet som ska vara ansvarig för att ta emot framställningar om transitering. I överensstämmelse med detta anges i artikel 27 i lagen justitieministeriet såsom varande behörigt att bemyndiga transitering genom spanskt territorium för en person som överförs.

II. Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen

- I enlighet med artikel 29.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning III i lag 23/2014.
- Enligt artikel 2.1 i rambeslutet ska medlemsstaterna underrätta rådets generalsekretariat om vilken myndigheten som är behörig enligt rambeslutet. I artikel 64 i lag 23/2014 föreskrivs det att det på detta område är de domare som ansvarar för verkställandet av domar som är behöriga att översända avgöranden avseende fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd. När det gäller åtgärder i enlighet med grundlagen om barns straffrättsliga ansvar, är det barndomarna som är behöriga. Om det straff som ska avtjänas ännu inte har påbörjats, ska den behöriga myndigheten vara den domstol som utdömde straffet i första instans. Vidare kommer den centrala brottmålsdomstolen att vara behörig att erkänna och beordra verkställande av avgöranden som ådömer fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd. Slutligen ska de centrala domare som ansvarar för straffens verkställande vara behöriga att genomföra verkställandet av ovannämnda avgöranden. Den centrala ungdomsdomstolsdomaren ska vara behörig när det gäller avgöranden som inbegriper ett säkert frihetsberövande av en minderårig.
- I enlighet med artikel 23.3 i rambeslutet informerar Spanien rådets generalsekreterare om att artikel 17 i lag 23/2014 föreskriver att det inte kommer att vara obligatoriskt att det avgörande som intyget bygger på mottas i spansk översättning, utan att detta påverkar den rättsliga myndighetens möjlighet att begära en översättning om den anser att detta är av väsentlig betydelse för avgörandets verkställande.

III. Rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder

- I enlighet med artikel 25.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning IV i lag 23/2014.
- Enligt artikel 3.1 i rambeslutet ska medlemsstaterna underrätta rådets generalsekretariat om vilka myndigheter som är behöriga att agera i enlighet med rambeslutet. I artikel 95 i lag 23/2014 anges därför den domare eller den domstol som har handhaft verkställandet av en dom eller ett övervakningsbeslut såsom varande behörig att utfärda övervakningsbeslutet. Vidare utgör den centrala brottmålsdomstolen den myndighet som är behörig att erkänna och beordra verkställande av ett övervakningsbeslut som har översänts av den behöriga myndigheten i en annan EU-medlemsstat. När det översända övervakningsbeslutet avser en minderårig, är det den centrala ungdomsdomstolens domare som är behörig.
- Enligt artikel 5.4 i rambeslutet ska medlemsstaterna lämna en förklaring till rådets generalsekretariat om de villkor på vilka deras behöriga myndigheter, på begäran av den dömda personen, får samtycka till att domen och, i förekommande fall, övervakningsbeslutet översänds till en annan medlemsstat (än den medlemsstat där den dömda personen har sin vanliga vistelseort). I överensstämmelse med denna skyldighet fastställs det i artikel 102 i lag 23/2014 att, när den dömda personen inte har sin lagliga och vanliga vistelseort i Spanien, får den centrala brottmålsdomstolen, som mottar begäran om samtycke till att övervakningsbeslutet översänds till utfärdande myndigheten, endast ge sitt samtycke om villkoren i artikel 101.2 b är uppfyllda. Denna bestämmelse föreskriver att övervakningsbeslut endast får erkännas när, trots att den dömda personen inte har sin lagliga och vanliga vistelseort i Spanien, den dömda personens släktingar i rätt uppstigande eller nedstigande led, syskon eller make/maka, eller en person som den har att motsvarande förhållande till, har sin lagliga och vanliga vistelseort i Spanien sedan minst fem år, på det ytterligare villkoret att den dömda personen skulle ha säkrat ett anställningskontrakt eller har begärt att övervakningsbeslutet verkställs i Spanien.

- Enligt artikel 14.6 i rambeslutet får medlemstaterna underrätta om under vilka förutsättningar de i egenskap av verkställande stater kan komma att vägra att överta ansvaret för att fatta vissa följdbeslut. I detta avseende förklarar Spanien i kraft av artikel 106.1 i lag 23/2014 att det är den utfärdande myndigheten, snarare än den spanska domstol som är ansvarig för verkställandet, som ska vara behörig att fatta följdbeslut vad avser de tre scenarier som anges i artikel 14.3 i rambeslutet.

IV. Rådets rambeslut 2009/829/RIF av den 23 oktober 2009 om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande

- I enlighet med artikel 27.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning V i lag 23/2014.
- I enlighet med skyldigheten att underrätta om de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 6.1 i rambeslutet informeras Ni härmed om att på grundval av artikel 111 i lag 23/2014 utgörs de myndigheter som är behöriga att utfärda ett avgörande om alternativa åtgärder till tillfälligt frihetsberövande av de domare eller domstolar som har utfärdat beslutet att bevilja den berörda personen borgen under det straffrättsliga förfarandet. Å andra sidan utgörs de myndigheter som är behöriga att erkänna och verkställa ett avgörande om alternativa åtgärder till tillfälligt frihetsberövande av undersökningsdomare eller domare för våld mot kvinnor på den plats där den berörda personen har sin fasta bosättning, beroende på för vilken typ av brott som dessa myndigheter har jurisdiktion. I enlighet med artikel 7.3 i rambeslutet och i enlighet med artikel 6.3 i lag 23/2014 kommer justitieministeriet att vara centralmyndighet vid tillämpningen av artikel 7.1 i rambeslutet.
- Enligt artikel 8.2 i rambeslutet ska medlemsstaterna meddela vilka ytterligare övervakningsåtgärder som de är beredda att följa upp. Vi informerar Er om att vi i enlighet med artikel 110 i lag 23/2014 är beredda att åta oss följande ytterligare övervakningsskyldigheter:

- a) Diskvalificering från befattning med ett visst yrke eller viss verksamhet med anknytning till det påstådda brottet.
  - b) Skyldighet att inte framföra motorfordon.
  - c) Skyldighet att deponera en summa pengar eller lämna annat slag av garanti, antingen genom ett antal delbetalningar eller direkt i sin helhet.
  - d) Skyldighet att genomgå behandling mot missbruk.
  - e) Förbud mot att inneha eller bära vapen eller andra specifika föremål som har samband med det påstådda brottet.
- Enligt artikel 9.4 i rambeslutet ska medlemsstaterna lämna en förklaring till rådets generalsekretariat om de villkor på vilka deras behöriga myndigheter, på begäran av den berörda personen, får samtycka till att beslut om övervakningsåtgärder översänds till en annan medlemsstat (än den medlemsstat där personen är stadigvarande bosatt).
  - I enlighet med detta krav föreskrivs det i artikel 112 i lag 23/2014 att den behöriga domaren eller domstolen ska översända beslutet om alternativa åtgärder till tillfälligt frihetsberövande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där någondera av följande omständigheter är tillämpliga:
    - a) Den berörda personen är lagligt och stadigvarande bosatt i den verkställande staten och går med på att återvända till den staten.
    - b) Den berörda personen begär att få bege sig till en annan stat än den stat där han eller hon normalt är bosatt, och den behöriga myndigheten i den staten går med på detta.
  - I kraft av artikel 21.3 i rambeslutet anmäler Spanien härmed att artikel 2.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna kommer att tillämpas.

V. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EU av den 13 december 2011 om den europeiska skyddsordern

- I enlighet med bestämmelserna i artikel 21.1 och 21.2 i direktivet informeras ni härmed om att detta direktiv har genomförts i avdelning VI i lag 23/2014.
- I enlighet med kraven i artikel 3.1 i direktivet informeras ni härmed om att de myndigheter som är behöriga att utfärda och vidarebefordra en europeisk skyddsorder, vid tillämpning av direktivet, kommer att vara de domare eller domstolar som handhar de straffrättsliga förfaranden där beslutet att anta skyddsåtgärden utfärdades. Vidare är de myndigheter som är behöriga att erkänna och verkställa den europeiska skyddsordern undersökningsdomare eller domare på området för våld mot kvinnor på den plats där offret är bosatt eller har för avsikt att bosätta sig, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 4. I de fall beslut om övervakning eller alternativa åtgärder till tillfälligt frihetsberövande har utfärdats kommer samma domare eller domstol som redan erkänt och verkställt dessa beslut att vara behörig att erkänna och verkställa den europeiska skyddsordern.
- I enlighet med artikel 4.3 i direktivet och i enlighet med artikel 6.3 i lag 23/2014 kommer justitieministeriet att vara centralmyndighet vid tillämpning av artikel 4.1 i direktivet.

VI. Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial

- I enlighet med artikel 14.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning VII i lag 23/2014.

VII. Rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande

- I enlighet med artikel 22.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning VIII i lag 23/2014.
- Enligt artikel 3.1 i rambeslutet ska medlemsstaterna underrätta rådets generalsekretariat om vilken myndighet som är behörig vid tillämpning av rambeslutet. Enligt artikel 158 i lag 23/2014 är de myndigheter som ansvarar för att utfärda ett beslut om förverkande de brottmålsdomstolar eller domare som handhar verkställigheten av de straff där förverkande av egendom åläggs som en extra påföljd. Den myndighet som är behörig att erkänna och verkställa beslut om förverkande är brottmålsdomstolen på den plats där någon del av den egendom som ska förverkas är belägen. Om egendomen skulle flyttas kommer detta inte att leda till att den brottmålsdomstol som begärde erkännandet och verkställandet av det beslut om förverkande som översänts till Spanien förlorar sin behörighet. Om intyget har utfärdats för flera delar av egendom som är belägna i olika distrikt kommer den brottmålsdomstol som först mottog intyget och i vars distrikt åtminstone en del av egendomen är belägen att ha behörighet att handha förverkandet av den resterande egendomen. Om den utfärdande myndigheten inte känner till var det föremål som ska förverkas är beläget, men intyget innehåller uppgift om var den person som beslutet utfärdats för är bosatt eller har sitt registrerade säte, kommer brottmålsdomstolen på denna plats att vara behörig, även om det senare framkommer att egendomen är belägen i ett annat distrikt eller att personen har flyttat. Om ett enda intyg har utfärdats för flera personer som är bosatta på flera olika platser inom spanskt territorium kommer den brottmålsdomstol som först mottog intyget och i vars distrikt åtminstone en av dessa bostäder eller registrerade säten ligger att ha behörighet att handha beslutet om förverkande med avseende på övriga personer som anges i intyget.
- I enlighet med artikel 7.5 i rambeslutet och artikel 170.1 b i lag 23/2014 kommer den behöriga brottmålsdomstolen att vägra erkänna och verkställa ett beslut om förverkande som utfärdats enligt de utökade möjligheter till förverkande som avses i artikel 2 d iv i rambeslutet om den anser att beslutet är oförenligt med de grundläggande rättigheterna och friheterna i Spaniens konstitution.

VIII. Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff

- I enlighet med artikel 20.5 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning IX i lag 23/2014.
- I enlighet med artikel 2.1 i rambeslutet informeras ni härmed om att den myndighet som är behörig att utfärda ett beslut om bötesstraff för en fysisk eller juridisk person som innehar egendom eller har inkomster i en annan EU-medlemsstat kommer att vara den brottmålsdomstol som är behörig att verkställa beslutet i Spanien.

Den myndighet som är behörig att erkänna och verkställa ett beslut om bötesstraff är

- a) i första hand brottmålsdomstolen på den plats där den dömda personen är bosatt eller, när det gäller juridiska personer, har sitt säte,
- b) alternativt brottmålsdomstolen på den plats där den fasta egendom som tillhör den fysiska eller juridiska person som ålagts böterna är belägen,
- c) i sista hand brottmålsdomstolen på den plats i Spanien där någon av de dömda personernas inkomstkällor är belägna.

Om någon av dessa omständigheter skulle ändras till följd av att den dömda personen byter bostad eller säte, den fasta egendomen säljs eller den dömda personens inkomstkällor ändras, kommer detta inte att leda till att den brottmålsdomstol som begärde erkännandet och verkställandet av det beslut om bötesstraff som översänts till Spanien förlorar sin behörighet.

Om ett enda intyg gäller flera personer och en av dessa personer uppfyller ett av kriterierna i detta avsnitt kommer den behöriga brottmålsdomstolen att kunna ta ansvar för att verkställa beslutet med avseende på de dömda personerna, utan att ett beslut om bötesstraff behöver delas upp på flera personer.

- I enlighet med artikel 2.2 i rambeslutet och i enlighet med artikel 6.3 i lag 23/2014 kommer justitieministeriet att vara den centrala myndighet som ansvarar för att bistå de rättsliga myndigheterna.

IX. Rådets rambeslut 2008/978/RIF av den 18 december 2008 om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden

- I enlighet med artikel 23.2 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i avdelning X i lag 23/2014.
- I enlighet med artikel 3 i rambeslutet föreskriver artikel 188 i lag 23/2014 att de spanska myndigheterna med ansvar för att utfärda en europeisk bevisinhämtningsorder är de domare eller domstolar som handhar de förfaranden som kräver att handlingen, föremålet eller uppgifterna inhämtas, samt de allmänna åklagare som genomför den utredning där ordern kommer att användas.

Åklagarmyndigheten är också en myndighet med behörighet att erkänna och verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder, under förutsättning att den kan inhämta föremålen, handlingarna eller uppgifterna utan att anta åtgärder som begränsar de grundläggande rättigheterna.

När åklagarmyndigheten ser sig tvungen att vägra erkänna eller verkställa ordern kommer den behöriga myndigheten att vara undersökningsdomaren på den plats där någon av de föremål, handlingar eller uppgifter som inhämtningsordern avser är lokaliserade.

Om föremålen, handlingarna eller uppgifterna skulle flyttas kommer detta inte att leda till att den åklagarmyndighet eller undersökningsdomare som begärde erkännandet och verkställigheten av den europeiska bevisinhämtningsorder som översänts till Spanien förlorar sin behörighet.

Om intyget har utfärdats för flera föremål, handlingar eller uppgifter som är lokaliserade i olika distrikt kommer den åklagarmyndighet eller, i förekommande fall, den undersökningsdomare som först mottog det och i vars distrikt åtminstone något/någon av dessa föremål, handlingar eller uppgifter är lokaliserade att ha behörighet att handha inhämtandet av övriga föremål, handlingar eller uppgifter.

- I enlighet med artikel 8.2 i rambeslutet och i enlighet med artikel 6.3 i lag 23/2014 kommer justitieministeriet att vara den centrala myndighet som ansvarar för att bistå de rättsliga myndigheterna.
  - Enligt artikel 23.3 i rambeslutet ska medlemsstaterna avge en förklaring, i de fall skälen för vägran att erkänna eller verkställa den order som avses i artikel 13.1 f i rambeslutet ska införlivas med deras nationella lagstiftning. Därför förklarar vi att båda grunderna har införlivats med spansk lag genom artiklarna 32.3 och 198.1 d i lag 23/2014.
- X. Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen.**
- I enlighet med artikel 8.6 i rambeslutet informeras ni härmed om att dessa skyldigheter har genomförts i artiklarna 33 och 49 i lag 23/2014.
